

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Verwerende partijen: BL, BC

In het geding geroepen partij: Stadt Chemnitz

Prejudiciële vragen

- 1 a) Kan bij de hereniging met een alleenstaande minderjarige vluchteling overeenkomstig artikel 10, lid 3, onder a), en artikel 2, onder f), van richtlijn 2003/86/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 22 september 2003 het voortbestaan van diens minderjarigheid worden aangemerkt als een “voorwaarde” in de zin van artikel 16, lid 1, onder a), van richtlijn 2003/86/EG? Verzetten de voornoemde bepalingen zich tegen een nationale regeling van een lidstaat die aan de herenigde ouders van een alleenstaande minderjarige vluchteling in de zin van artikel 2, onder f), van richtlijn 2003/86/EG slechts een (afgeleid) verblijfsrecht in de lidstaat toekent dat alleen geldig blijft zolang de vluchteling daadwerkelijk nog minderjarig is?
- b) Indien de vragen onder 1a) bevestigend worden beantwoord: moet artikel 16, lid 1, onder a), junctis artikel 10, lid 3, onder a), en artikel 2, onder f), van richtlijn 2003/86/EG aldus worden uitgelegd dat het een lidstaat — waarvan het nationale recht het (afgeleide) verblijfsrecht van de ouders beperkt tot het tijdstip waarop het kind de meerderjarige leeftijd bereikt — is toegestaan om een verzoek om toegang en verblijf met het oog op gezinshereniging van de nog in een derde land verblijvende ouders af te wijzen, wanneer de vluchteling meerderjarig is geworden vóór de definitieve beslissing, in een administratieve of gerechtelijke procedure, op dit verzoek dat binnen een termijn van drie maanden na de erkenning als vluchteling is ingediend?

- 2) Indien de vragen onder 1 aldus worden beantwoord dat een afwijzing van de gezinshereniging niet is toegestaan:

Welke eisen moeten worden gesteld aan het gezinsleven in de zin van artikel 16, lid 1, onder b), van richtlijn 2003/86/EG in het geval van een hereniging van de ouders met een vluchteling die meerderjarig is geworden vóór de beslissing op het verzoek om toegang en verblijf met het oog op gezinshereniging? Inzonderheid:

- a) Volstaat daartoe een bloedverwantschap in rechtstreekse opgaande lijn [artikel 10, lid 3, onder a), van richtlijn 2003/86/EG], of is ook een werkelijk gezinsleven vereist?

- b) Indien ook een werkelijk gezinsleven is vereist:

Hoe hecht dienen de gezinsbanden te zijn? Volstaan daartoe bijvoorbeeld occasionele of regelmatige contacten, moeten de gezinsleden onder hetzelfde dak leven of moet veeleer sprake zijn van een hechte leefgemeenschap waarvan de leden op elkaar zijn aangewezen?

- c) Is voor de hereniging van de ouders — die nog in een derde land verblijven en een verzoek hebben ingediend om gezinshereniging met een als vluchteling erkend en intussen meerderjarig geworden kind — de aanname vereist dat na hun binnenkomst het gezinsleven (weer) wordt opgevat op de wijze als vereist overeenkomstig vraag 2b)?

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PB 2003, L 251, blz. 12).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark
(Oostenrijk) op 5 augustus 2020 — NW / Landespolizeidirektion Steiermark**

(Zaak C-368/20)

(2020/C 348/11)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: NW

Verwerende partij: Landespolizeidirektion Steiermark

Prejudiciële vragen

1) Staat het Unierecht in de weg aan nationale bepalingen op grond waarvan door een reeks van nationale verordeningen een cumulatie van verlengingsperioden ontstaat die tot gevolg heeft dat de herinvoering van grenscontroles voor een langere periode dan de maximumduur van twee jaar als bedoeld in de artikelen 25 en 29 van verordening (EU) 2016/399 ⁽¹⁾, zonder een daartoe strekkend uitvoeringsbesluit van de Raad als bedoeld in artikel 29 van verordening (EU) 2016/399, mogelijk wordt gemaakt?

2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

Moet het in artikel 21, lid 1, VWEU en in artikel 45, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ⁽²⁾ neergelegde recht van vrij verkeer van de burgers van de Unie, met name in het licht van het in artikel 22 van verordening (EU) 2016/399 neergelegde beginsel van de afwezigheid van personencontroles aan de binnengrenzen, aldus worden uitgelegd dat dit tevens het recht omvat om niet te worden onderworpen aan een personencontrole aan de binnengrenzen, onder voorbehoud van de beperkingen en voorwaarden die bij de verdragen en meer bepaald in verordening (EU) 2016/399 zijn vastgesteld?

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 tot vaststelling van een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore) (PB 2016, L 77, blz. 1, met rectificatie in PB 2018, L 272, blz. 69).

⁽²⁾ PB 2012, C 326, blz. 391).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark
(Oostenrijk) op 5 augustus 2020 — NW / Bezirkshauptmannschaft Leibnitz**

(Zaak C-369/20)

(2020/C 348/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: NW

Verwerende partij: Bezirkshauptmannschaft Leibnitz

Prejudiciële vragen

1) Staat het Unierecht in de weg aan nationale bepalingen op grond waarvan door een reeks van nationale verordeningen een cumulatie van verlengingsperioden ontstaat die tot gevolg heeft dat de herinvoering van grenscontroles voor een langere periode dan de maximumduur van twee jaar als bedoeld in de artikelen 25 en 29 van verordening (EU) 2016/399 ⁽¹⁾, zonder een daartoe strekkend uitvoeringsbesluit van de Raad als bedoeld in artikel 29 van verordening (EU) 2016/399 mogelijk wordt gemaakt?